

Allah, Ruh ve Bilinçdışı

Bu başlığın altındaki derin ve çok katmanlı manaları kökten anlamak için, önce şu beş maddelik bilgileri dağarcığınıza koymamız lazımdır.

1) İnsanda iki temel algı organı var. Biri üst korteks, başka bir tabir ile akıl; diğeri bilinçdışı, diğeri bir söylemle kalp. İşte Tarihi dahi bilinçdışı yönüyle ele alan Arnold Toynbee'nin Tarihçi Açısından Din kitabındaki tespitiyle, üst korteks organının bilinçdışı algımıza oranı, ucu bucağı olmayan bir dikenli çölün içinde tek gül ağacı gibidir. Evet Toynbee bilinçdışına dikenli çöl diyor. Çünkü varlıkta ne varsa insanın bilinçdışında arketip olarak vardır. Onda Tanrının arketipinden tutun ta bütün canavar hayvanların arketipine kadar her şey vardır. Arınma denilen gerçeklik, insanın nefsi-i emmare (kötülüğü emreden kişilik) denilen bu canavar yönleri ve bu incitici dikenleri temizleyip, o bilinçdışında Tanrıya, ruha, meleklerle ve başka sayısız pozitif duyguların arketipine yer açmasıdır. Hemen hatırlatalım; kalp deyince göğsümüzdeki kan pompasını anlamayın. Onun bilinçdışı içindeki yeri çok küçüktür. Belki bağırsaklar kadar bile etkileşimi yoktur.

2) Amerika Beyin Cemiyeti ile Avrupa Beyin Cemiyetine üye olan, beyin cerrahı Prof. Dr. Türker Kılıç din konusunda agnostik olduğu halde, varlık sisteminde gerçek varlık dataları değil de datalar arası oluşan network tarzındaki bilgi olduğunu keşfetti. Zaten eşyayı eşya kılan bu yazılım ve bilgidir. Biz Allah veya Ruh deyince mahiyet olarak bu bilgiyi anlıyoruz. Bilindiği gibi bilgi ölümsüzdür. Hele insan gibi sonsuz bilgi-işlem hacmine sahip ise. Nitekim bu varlık dosyaları, dünyadan ilişkileri kesilince yok olmuyorlar, dördüncü boyuta yani berzah alemine geçiyorlar. Ve ikinci dirilişe kadar dünyaya asla dönemiyorlar. (Müminun Suresi, 100)

Bir Not: Bu sonsuz bilgi-işlem, kaos matematiği ile düzenini aldığı için, onda her şey sonsuz ihtimallerden bir ihtimal de olsa hep o ihtimal oluyor. Kur'an bu kaos matematiğine emir yani buyruk diyor. Ruh, kıyamet (diriliş) ve atmosfer bu emirle yönetilir, diyor. Allah'ın böyle sonsuz bilgisi ve gücü olduğu için O, hiçbir şeye muhtaç değildir, bütün insanlarla tek tek ilgilenir. Bu ilginin eski ismi inayettir.

3) 2022 Nobel Fizik Ödülünü alan zat, Kuantum Fiziği diliyle gösterdi ki, kâinatta değil sadece atomlar arası belki bütün parçacıklar arası bilgi ve iletişim vardır. Bu iletişimin hızı ışık hızından çok daha yüksektir; adeta zamansızdır.

4) İnsanın bilinç ve bilinçdışı bilgi-işlem hacmini şöyle tasavvur edebilirsiniz: Bir tek hücrenin çekirdeği olan DNA, harf bazında milyon sayfalık bilgiyi taşıyor. Bunu yüz trilyon hücre ile çarpın, onun da kainattaki sayısız varlıklarla iletişimini düşünün. Yani insanın bilgi-işlem hacmi sonsuzdur.

Hulasa, bilinçdışı organize olunca, insan zihni demiri ikiye katlar, hapishaneden dışarı çıkar, mucize ve keramet gösterir. (Şualar) İspritizmacıların gözlemlediği üzere elli iple bağlatılan insan bir saniyede kendini çözer. Evet bilinçdışı bilince, ruh çağırma dedikleri şeyin bu

bilinçdışı dosyaları konuşturma olduğu anlaşılır. Yani ruh çağırma denilen şey, ultra bir yanıltmadır. (Murat Bardakçı, Youtube)

5) Bilim adamlarının özellikle Carl Jung'un dile getirdiği arketipler tam bilinince, varlık da Allah da ruh da hurafelere bulaşmadan, bilimsel veriler dışına çıkılmadan, net anlaşılır. Bugün %90'ı agnostik olan Üniversiteler de tam dindar olur. İnsanlık tam bir altın çağ yaşar.

İşte böyle bir sonucu sağlamak için bu kitabı hazırladık. Burada da daha önce yazdığım şu beş pasajı siz değerli okuyucularıma bir arada sunuyorum. Beşi bir arada olunca yeni ve farklı manalar doğuyor.

A- ARKETİP “O hayaller ki evliyaya tuzak olmuşlar. Onlar Allah’ın bostanının ayyüzlü (soyut) gerçeklerinin yansımasıdır.” Mevlâna

Arke Yunancada dipteki, en baştaki şey demektir. Tip de bildiğimiz ve Türkçede kullandığımız tip ve model demektir. İkiisi beraber en baştaki, derindeki model demek oluyor. Bazıları buna prototip: Ön tip diyor. Bu sözlük anlamın bilimsel izahı ise şöyledir:

Varlıkta ve özellikle hayatta soyut ve somut damarlar var. Bunlar birbirini tamamlayan ve bazen iç içe geçen gerçeklerdir. Her soyutun bir, hatta sayısız somutları olur. Her somutun da her tarafı kuşatan soyut yasaları olur. Dolayısıyla bütün fiziki ve biyolojik yasalar birer somut tip olarak insanın ve kâinatın bilinçaltında bulunurlar. Çünkü kâinat çok büyük dahi olsa onun da bir nevi canlılığı ve kişiliği var. Onun da aklı, duyuları ve bilinçaltı var. Türker Kılıç Hocanın fotoğrafladığı gibi her galaksi, insan beyin hücresi gibi davranıyor. İşte Tasavvuf dilinde Nur-u Muhammedî denilen gerçeklik, bu parlayan yazılım gerçeğinin bizzat kendisidir. Bilinçdışı duyusu açılmış feylesof ve bilge insanlar, kâinattaki fizik kanunlar için Beyaz İnci demişlerdir. Ekolojik alemi de ölümsüz bir kişilik ve yeşil demek olan Hızır diye isimlendirmişlerdir. Mutasavvıflar, kâinatın bilinçaltına Alem-i Misal demişler; insanın bilinçaltına da muhayyile diyorlar. Onlardaki arketiplere ise, Eflatun, İdealar dedi; İbn Arabi, Ayan-ı Sabite (değişmez modeller) dedi. Bu bilinçaltı somut görüntüler ve oluşumlara bazen melek bazen ruh da denilir. Mesela yeryüzündeki bütün ziraat somut bir öküz olarak yansır. Dünyadaki bütün balıkçılık kocaman bir balina olarak görünür. Bu bilinçaltı kişilikler ve gerçekler zor zamanda insanın imdadına yetişirler. Seyid Onbaşı 250 kilo ağırlığındaki mermiyi topa yerleştiriverir. Evet, bütün harika eserler ve olağanüstü sanatlar, bilinçaltı aleminin birer neticesidirler. Halk arasında Hızır imdada yetişti, deyimi buradan gelir. Evet bu arketip tam bilinse insanın nasıl demiri parçaladığını, saati ikiye katladığını anlarız. (Ayhan Songar, Çeşitleme)

Şimdi gelelim arketipimiz olan Âdem meselesine... İşte insanlık 9 milyon yıl gelişerek her milyon yıl biraz daha evrimleşerek iç içe bir yazılımla yaratılmıştır. Son 150 bin yıldır, artık biyolojik gelişmesini tamamlamış daha sonra sayısız psikolojik ve kültürel gelişmeler geçirmiştir. En sonunda soyut algıya sahip olmuştur.

İnsanoğlu bu duruma gelince, Tekvin kitabında geçtiği üzere: *Allah ve melekler, Adam (insan) iyi ile kötüyü bilmekle bizden biri gibi oldu, demişlerdir.* (3/22). Çünkü Allah ve melekler soyut algı sahibi varlıklardır. Yani bu arketip ve prototipin insan bilinçaltında sakalsız, her nevi dili bilen, bütün soyut değerleri algılayan bir somut modeli vardır. Bu Arketip, 50 milyar numune insanın ip gibi asıldığı ve insanlık denilen bir kanunun görüntüsüdür. Bazen Peygamberdir (Geleneğe göre...) Bazen de müşriktir. (Araf,189. Ayete göre.)

Çünkü Âdemiyyet bir kanundur; ona elli milyar insan numunesi asılmıştır. Bu insanların yarısı inançlıdır, yarısı da putperesttir. Bu numunelerin her birisinin gramer kitaplarındaki ismi masadaktır. Masadak, o sonsuz soyut insanlık kanunlarını doğru çıkaran numune demektir. Evet, benim Tevrat, İncil ve Kur'an üzere yaptığım metin analizlerinde gösterdiğim bütün numuneler mananın tamamı değildir. Sadece çok uzun kanunların birer numuneleridirler.

Evet, bütün peygamber ve kahraman kişilikler, böyle evrensel kanunların somut arketipidirler. Ama numuneleri belki elli milyar değil de elli bindir, mesela. Evet başta Peygamberler olmak üzere kutsal metinlerin bütün kahramanları birer kanun ve misyondurlar. Onları sadece tarihte değil de bizzat kendi toplumumuzda ve bilinçaltımızda aramamız lazımdır. Maalesef, keşfi yani duru görüşü güçlü bazı liderler, mesela bu Âdem arketipini görünce onu gerçekten tarihin başında biyolojik bir varlık sanmışlardır. Bediüzzaman ve İbn Arabi gibi. Bunlar kanun ve kanuna asılan numuneler farkını çok iyi bildikleri halde, keşiflerine tam itimad ettiklerinden meseleyi gerçek imiş gibi anlatmışlardır. Onlardan sonra gelen etbaları ise onlarca bilim dalı tarafından keşfedilen ve gözlemlenen evrim gibi gerçekleri inkâr edip, din-bilim barışı işine büyük zarar veriyorlar.

Bu izahattan çıkan iki Önemli Bilimsel Nokta var. Şöyle ki:

a) Eski mitolojik dilde hem Tanrı için hem melekler için ölümsüz ismini veriyorlardı. Aslında onların çoğu çok Tanrılı değildi. Fakat dil yetersizliğinden, ölümsüz olan ruh, melek ve Tanrıya, hepsine aynı kelimeyi kullanıyorlardı. Maalesef arkeolojik tabletleri tercüme edenler bu noktayı görememişlerdir. Mitolojik dönemin dini birikimi olan Tevrat'ın ilk bölümleri ise bu farkı fark etmiştir. Net bir şekilde bize kadar gelmiştir. Mesela Nuh'un kestiği kurbanlar üzerine melekler üşüştü, (8/21) ayetini, çağdaş Arkeologlar tabletlerde, kurban üzerine tanrılar üşüştü diye çeviriyorlar. Bunu Gılgamış destanında net görebiliyoruz.

b) Gerek soyut yasalar ve gerek onların bilinçaltındaki somut arketipleri ölümsüz oldukları için ve Tevrat binlerce kahramanıyla arketipler kitabı olduğu için, Kur'an'da Allah: "Tevrat'ı indirdik ki: Allah ile buluşmaya yani ölümsüzlüğe inanasınız." diyor. (6/154) 5 Mart 2023'te bu konunun izahı için şu aşağıdaki satırları yazmıştım. Umarım bu giriş bilgilerle mesele tam anlaşılır. Şöyle ki:

1) Tevrat, Kur'an'ın deyimiyle (Kur'an, 6/154) *“Maneviyat ve soyut değerler (ihسان) ve her şeyin açıklaması (tafsil, çünkü kanundur) ve ebediyete vardırma ve başarı (hidayet ve rahmet) olarak Tevrat'ı indirdik. Artık dirilişe: ölümsüz olan Allah ile buluşmaya kesin iman etmeniz beklenir.”*

Evet, Tevrat'ın kahramanlarını arketip ve kollektif şahsiyetler, kanun ve kavramlar olarak yorumladığımızda Kur'an'ın bu hükmünün net doğruluğu ortaya çıkıyor. Evet, arketipler, ölümsüzlüğü ve Allah ile buluşmayı izah eden en bilimsel verilerdir.

2) Demek hiçbir kıssa bu Kutsal Kitapta tarih değildir. Kadim Peygamberlerin duru-görüşle (metafizik keşif ile) gördükleri ve kendi çağlarında geçerli dil olan Mitolojik üslupla anlattıkları evrensel kanunlar, arketipler ve gerçeklerdir. Çoğu da geçmişten ziyade geleceğe bakıyor. Maalesef, bunları Tarih sanmak, uzun bir dönem insanlığı şaşırtmıştır. Ve Yahudi Milletinin bir kısmını ırkçı yapmıştır. Evet Tarih değildir.

Çünkü o gibi konularda hiçbir tarihî, arkeolojik ve paleontolojik veri çıkmadı. Halbuki insanlık yerin her tarafını taramış oldu. Ayrıca eğer tarih iseler, o kutsal kitaplarda birçok çelişki ortaya

çıkar. Halbuki bu kutsal kitaplar, çelişkilerden çok yüce, evrensel bilgiler ve kanunlar olduğu görünüyor. Tarih oldukları takdirde ortaya çıkan çelişkileri görmek için Rahmetullah-ı Hindi'nin İzhar'ul-Hak kitabına bakabilirsiniz.

Halbuki Kur'an kesin olarak o Kutsal Kitapta çelişki ve tahrifi reddediyor. Israrla ve tekrarlar insanlık özellikle Yahudiler onunla amel etsin, diyor. (Maide 44-48) O kitabı kâinatın belleği ve yazılımı olarak sunuyor. (Kur'an, Kitap Maddesi.)

3) Bu Kutsal Kitaba metafizik ve arketipal bakışla baktığımızda; bu çok değerli insanlık mirasını değerlendirdiğimizde, Aydınlanma çağından bugüne Batılıların hurafe gördüğü için onları dinden uzaklaştırdığı metinler olmaması gerektiği anlaşıyor.

Evet, Batı bu bilim asrında bir daha bu bilimsel gözle Tevrat'a ve Tevrat'ın ruhani boyutunun açıklaması olan İncil'e sarılsa, din-bilim barışı sağlanır; gerçek manada Mesih gelmiş olur, insanlık bir altın çağa girer.

4) Fakat gerek Batının bu eski anlayışı ve bahaneleri ve gerek Yahudi bilginlerinin bunları soyut ve metafizik gerçekler olarak görmeyip, mutlak İlahi egemenliğe aykırı olarak kâinatı ve varlığı kötülük ve şeytanlar alemi olarak gösteren Kabalaya sarılmaları, İnsanlığı 300 yıldır perişan etmiştir. Kabala daha çok Şeytan arketipi üzerinde duruyor.

5) Tevrat'ın Beni İsrail (İsrail Oğulları) kavramını değişik özneler olarak kullanması, o kavramın dindar medeni millet manasında sadece Yahudilere has olmadığı ve dindar medeni olan her millete ıtlak edildiği içindir. Nitekim metinlerden anlaşıldığı üzere; bunlar bazen Yahudilerdir, bazen Araplardır, bazen Osmanlılardır, bazen de Avrupalılardır. Nitekim bunların düşkünlük gösterip bazı zamanlarda dini ve medeniyeti bırakıp putperestlikte oynaslığa girdikleri de vakidir. İsrail kelimesi, başta açlık ve hastalık olmak üzere Allah'ın koyduğu bütün tabii kanunları yenip kâinata egemen olan kişi demektir. Yakub'un sıfat ismidir. Arketip olarak Âdemiyete sahip olan bütün medeni çilekeş insanlık manasına geliyor.

B) Rahmetli Ayhan Songar Hocamız, iyi bir bilim adamı idi. Sibernetik bilimini o Türkiye'ye mal etti. Dindardı, dolayısıyla klasik dindarlar gibi, müstakil ve nesnel bir ruha inanıyordu. Çeşitleme kitabında anlattığı üzere bu ruhani işlerden bir dizi nakiller yazdı. Fakat Carl Jung gibi bilinçdışını ve Kuantum fiziğini nazara almadığı için onun ruh algısı avami kaldı.

Burada işin geniş izahlarını onun Çeşitleme ve Sibernetik kitaplarına havale edip, onlardan bir alıntı yapmıyoruz. Fakat kesinlikle bilinmeli ki: Ayhan Songar Hocamız, Sibernetik kitabında anlattığı bilimin devamını getiremedi, dolayısıyla Üniversitelerin derdine deva olamadı. Üniversiteler yine agnostik kaldı. Evet gerçek deva ve hakiki bilgi İslam'ın ruh-beden, madde-mana, fizik-metafizik birliğini esas alan ilkelerindedir. Hocamız ise maalesef böyle bir ontolojik birikime sahip değildi.

C) Evet bugün, dünya bilim-mahfilleri özellikle çoğu Nobel ödülünü almış olan Yahudi bilim adamları çaresizdirler. Çünkü baştan başa arketip ve bilimsel veriler olan Tevrat terk edilmiş veya tarih olarak okunmuştur. Kabala bilinçaltı kusmukları onun yerine geçmiştir. Dolayısıyla din on bin meselesiyle bilimlerle çelişik olmuştur. Onun için Yahudi bilim adamlarının çoğu ateist veya agnostiktir. Bunun için Tevrat'a yazdığım bir pasajı aynen buraya alıyorum.

Kabala Hakkında Kısa ve Öz Bir Rapor

“Âdemi (insanlığı) Allah yerine yeryüzüne halife yapan ilmi, özellikle fen ilimlerini esas almayan ve başta Tevrat olmak üzere net vahiy metinlerini de esas almayan bilinçaltı kustumuklarıdır Kabala gibi beşerî çalışmalar. İnsanlığı bugünkü Nihilizme ve dinsizliğe vardır ve çoğu şeytanî olan laf salatalarıdır. Kabala asla dengeli değildir. Evet ruh-beden, soyut-somut, dünya-ahiret, madde-mana, bilim-iman, zengin-fakir barışı demek olan Denge (Sırat-ı Müstakim) yedi bin yıldır, İslam dini ismiyle vardır. Musevilikte Musa ve Harun ile bu denge kurulmuştur. Hristiyanlıkta Tevrat ve İncil ile bu denge kurulmuştur. Dolayısıyla geçin Kabala gibi bilinçaltı kustumuklarını. Bunlar insanı özellikle bilim adamını denge ve yaratılış demek olan hakikatten koparmaktan başka hiçbir işe yaramazlar. Evvela saf ruh yok ki her şeyi ruha veriyorlar. Ontolojik ve dinin öngördüğü ruhu da bilinçaltı görüntüleriyle eşit tutuyorlar.

Maalesef, iki büyük alim olan; Avrupa’da Rene Guenon ve İslam dünyasında Bediüzzaman, saf soyutu esas aldıkları için yani fen bilimlerini ve somut realiteleri bir derece dışladıkları için insanlık bugün ateizm sırtmalarını yaşıyor. Nitekim inananların çoğu ya ihtiyaç ve çaresizlikten veya milliyetçilik tarzında inanıyor. Hulasa; asrımızın o iki büyük alimi, dinsizliğe karşı tam bir alternatif oluşturamadılar. Hele ilmi hiç tadamayan ve cehalet bataklığında yüzen günümüz tarikatları ise asla cevap veremiyorlar. Tarihteki Tarikat liderliğini yapan dengeli bilge arifleri tenzih ederim.”

D) Rüyamda, çok dağları olan yeşil bir bölgedeyim. Ortada, yüksek sıra dağların üzerinde yatay seyreden bir yol üzereyim. Yolun etrafında karlar vardı. Epey yürüdüm, yaklaşık yolun yarısına geldim. Yolun etrafından dolandığı büyükçe bir çukura rast geldim. Çukur bomboştu. Fakat içindeki çamurda el çizgileri gibi bazı şekiller vardı. Çukurun kenarında benim 33 yıllık arkadaşım İsmail Acarkan durup o çukura Fatih okuyordu. Sonra ben ayrıldım, yolculuğuma devam ettim. İsmail orada kaldı. İsmail Acarkan bu gecen 33 yılda daima, ruhu nesnel, somut, bedenine içine giren-çıkan, bedenden kopuk bir varlık olarak biliyor. Maalesef bilim ehline hitap edemedi. Bu konuda Bediüzzaman Said Nursi gibi işi ele alıyor. İspitizmacılardan ve bazı şeyhlerden başka bir delili de yoktur. Ben ise ruhu, içinde yazılım olan bir boşluk yani soyut bilgi olarak biliyorum. Ve son yirmi yıldır bu konuda makaleler yazdım. Türker Kılıç’ın üç yıl önce tespit ettiği gerçeği ben 10 sene önce yazdım, Her Yönüyle Ruh Gerçekliği isimli yazımda.

Rüyanın devamının yorumu: Dağ ve enlemesine zirvesi yüksek marifettir. Kar kenara çekilmiş engellerdir. Yol seyr u sülûktür. Çukur ruhtur. Onun içi ve mahiyeti yazılımdır. Durup Fatih okumak avami ruh algısıdır, bilimde ilerleyememektir.

E) İşte Bediüzzaman’ın Ruh ve Allah algısını özetleyen bir pasajı izahlarıyla beraber buraya alıyorum. Rene Guenon’un da algısı aynı böyledir. Bundan, neden bu iki büyük alimin çağımız agnostisizmine ve ateizmine deva ve ilaç olmadıklarını anlarsınız. Nitekim Bediüzzaman döneminde DNA ve Yazılım bilinmediği için o, Ruh için elektrikten vücut-u harici giymiş bir kanundur, dedi. Bitkilerdekine ise saf soyut bir kanun dedi. Hâlbuki her ikisinde de ruh görevini gören, DNA’daki henüz başlangıcı tam bilinmeyen mucizevi yazılımdır.

Bediüzzaman zamanında beynin yapısı, dosya kavramı ve yazılım kültürü hiç bilinmez iken; o (r.a.) Zihin, Hiss (duygu), İrade ve Kalb (Latife-i Rabbaniye) için bunlar ruhun dört özelliği olup vicdanı oluşturan dört elementtirler; her birinin de nihai bir amacı var, diyor. Bu konuyu dinin bireye verdiği manevi zenginlik dersinden ara izahlarımla beraber aynen aktaralım: (Şuaat-ı Marifetin-Nebi, Beşinci Şua)

Vicdanın anasır-ı erbaası (vicdanı oluşturan dört element) ve ruhun dört havassı (temel özelliği) olan “İrade, Zihin, His, Latife-i Rabbâniye (kalb)”: Her birinin bir gayat-ül gayatı (son nihai amacı) var.

- İradenin ibadetullahtır. *[Yani: İnsanın istek ve teşebbüs duygusu demek olan iradenin nihai amacı, kalkıp Allah’a ibadet etmesidir, yani O’na ve O’nun temsil ettiği fitrat kanunlarına bağlanmasıdır, kendi nefsi için başboş davranmamasıdır. Evet, insan ibadet ile Allah’ın sonsuz iradesine ve sistemine entegre olursa İnsan-ı Kâmil olur, ebediyeti hak eder.]*

İrade hareket özgürlüğü demek, ibadet ise bağlanmak demektir, kelime olarak. Farsçada, efendisine bağlı olduğundan işçiye köle denilir. Türkçede ise kul denilir. Hemen hatırlatalım ki: Allah namına ve O’nun sistemine entegre olarak yapılan her şey ibadet sayılır. İbadet sadece ritüellerden ibaret değildir.]

- Zihnin mârifetullahtır. *[Yani: Evet beynin ve onun bütünsel bir ürünü olan zihnin nihai amacı, soyutlama yapabilmek ve o sayede Allah’ın sonsuz soyut varlığını ve sonsuz isim ve sıfatlarını tanımak ve bilmektir. Hulasa; marifetullah Allah’ı bilme ve O’nu tanımak demektir.]*

- Hissin muhabbetullahtır. *(Duygunun nihai amaç ve gayesi ise Allah sevgisidir.)*

- Latifenin (kalbin) müşahadatullahtır.

[Kalb denilen ve Rabbani olan yani insanın gelişmesi için olmazsa olmaz olan latifenin (derin ince duygunun) nihai amacı ise, Allah’ı görüp müşahade etmektir. Evet Allah’ın varlığı sonsuz ve soyuttur; kuşatılmaz ve görünmez. Fakat kâinat olarak somutlaşır ve bilinç altımızda bazen Güneş bazen Devlet Başkanı olarak görüntülenir. Risale-i Nur’da bu bilinç altı görüntü, Şems-i Ezeli veya Sultan-ı Ezeli diye geçiyor. İşte O’nu görmekten maksat budur. Yoksa En’am Suresinde geçtiği üzere: Gözler O’nu göremez, ama O, gözleri ve gözlerin gördüğünü görür.]

Burada bu keşfi görüş, Allah’ın Güneş ve Sultan şeklinde olduğu manasına gelmez. Sadece Bediüzzaman’ın hayatında çok önemseddiği iki figürdürler bunlar. Dolayısıyla Allah’ı da o iki şekilde görüyor, rüyasında ve keşfinde. Yani bilinçdışında.

Bir Hatırlatma: İnsanlık yaklaşık 40-50 bin sene boyunca önce güneşe sonra krallarına tapıkları için bu iki figür onların bilinçaltında var. Nitekim rüyada devlet başkanı Allah diye yorumlanır. Demek bunlar Bediüzzaman’a has olmayabilirler. Evet insan neyi zikretse bilinçaltısı onunla şenlenir. Dolayısıyla Allah adını çok anan ehl-i tasavvuf bilinçdışını organize edip keramet ve keşfiyat sahibi oluyordular.]

İbadet-i kâmile (tam ve mükemmel bir kulluk), dördünü tazammun eder (içerir). Şariat şunların i’tidal ve muvazenelerini (şu dört duygunun dengesini ve birbiriyle orantılarını) muhafaza ve gayat-ül gâyatına (nihai en son amaçlarına) sevk ettiği (yönlendirdiği) gibi, nefsin fitraten serbest bırakılmış olan kuva-ı selâsesini (akıl, şehvet ve gazap denilen insanın üç doğal duygusunu) ifrat ve tefritten (aşırılıktan ve geri duruştan) kurtarıp hikmet (anlayış), iffet ve şecaati tazammun eden (içeren) adalet (tam denge) noktasına sevk eder (yönlendirir.)

[Evet bu dört duygunun geliştirilmesi ve nihai amaçlarına yönlendirilmesi konusunda İslam Dininin rakibi hiç yoktur ve tarihte de olmamıştır. Nitekim İslam dinini beğenmeyen

aydınların çoğu, mecbur kalıp Hindistan dinlerine gidiyorlar. Sonra çoğu bunun İslam kadar dengeli olmadığını görüyorlar, bir daha Müslüman oluyorlar.

Aydınlarımızın bu gidişlerinin en birinci sebebi, İslam'ın siyasetten ve kelimelerin dış zahiri anlamlarından başka hiçbir anlam katmanını kabul etmeyen Selefiliktir. Evet Selefilik başta akli, bilimi ve yorumu (karineli ve kurallı tevili) kabul etmediğinden, Tarihte de bugün de İslam aleminin belini hep kırmıştır.

Lemeat kitabında “Bu dört duygunun yetiştirilip nihai amaçlarına yönlendirilmesine Takva denilir. Takva Kur'anî bir kavramdır”, diye söyler Bediüzzaman. Evet takva vikaye kökünden gelir, korunmak demektir. Kavram olarak ise, insanın kendi ruhunu ve kalbini her nevi günahtan özellikle putperestlikten dolayısıyla yokluktan koruyup ebediyeti hak etmek demektir. Zariyat Suresinde geçen: “Ben insanları ve cinleri bana ibadet etmeleri üzere yarattım” ayeti bu manadadır. Çünkü Allah'a ibadet etseler yani O'na bağlansalar, ebedi yaşayacaklardır, yoksa yokluğa gideceklerdir. İşte dinin en birinci amacı insanın bu ebediyeti sağlamasıdır. Gerisi her şey araçtır. Ve araçları amaçlarla karıştıran gericiler, daima kaybetmiştir. Evet din böyle sonsuz bir hayatı garantilemek iken, araçlar amaç olsa hem o gayeyi vermez hem din gericilik olur. Ve buna sebep olan cahil dindarlar, asıl sorumlu olurlar.]

07.07.2023

Bahaeddin Sağlam